

Dosarul nr. 2ra-1129/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – A. Brăgaru
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Albert Revenco,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexandr
Zolotuhin împotriva lui Albert Revenco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din data de 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Albert Revenco, s-a menținut hotărârea din data
de 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 14 decembrie 2017 Alexandr Zolotuhin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Albert Revenco, prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 5 000
euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Alexandr Zolotuhin a indicat că la 22 iunie 2014 i-a dat cu
împrumut lui Albert Revenco suma de 5 000 euro, pe un termen de până la 01 iunie
2015.

Drept confirmare a împrumutului Albert Revenco a întocmit o recipisă, semnată
personal, prin care confirmă că a luat cu împrumut de la Alexandr Zolotuhin suma de
5 000 euro. Prin recipisă, Albert Revenco s-a obligat să restituie împrumutul până la
data de 01 iunie 2015.

Reclamantul a menționat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă l-a
somet de mai multe ori pe Albert Revenco cu privire la obligațiunea de restituire a
împrumutului, însă ultimul a ignorat executarea obligației.

La 15 septembrie 2017 în adresa lui Albert Revenco a expediat o somație, care la
fel a fost ignorată de ultimul.

Prin hotărârea din data de 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-
a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la Albert Revenco în beneficiul

lui Alexandr Zolotuhin datorია în mărime de 5 000 euro, cheltuielile de judecată în mărime de 3 058 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 4 250 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru asistență juridică. (f.d. 64, 69-71)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 15 ianuarie 2019 a respins apelul declarat de către Albert Revenco, a menținut hotărârea din data de 24 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central. (f.d. 113,114-119)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că prin recipisa semnată la data de 22 iunie 2014 se confirmă că Albert Revenco a beneficiat de un împrumut de la Alexandr Zolotuhin, pe care la scadență nu l-a restituit. Astfel, pretențiile lui Alexandr Zolotuhin cu privire la încasarea datoriei în mod silit sunt întemeiate, ori acestea sunt reglementate de prevederile legislației civile.

Împotriva deciziei instanței de apel la data de 11 martie 2019 Albert Revenco a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond. (f.d. 125-129)

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanțele de judecată au încălcat normele de drept procedural, ori atât instanța de fond cât și instanța de apel au examinat cauza în lipsa recurentului, care își ispășește pedeapsa penală în închisoare în penitenciar, astfel, fiind încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil. Mai mult, decizia nu este motivată în sensul refuzului de a etapa recurentul din penitenciar pentru participarea acestuia la examinarea cauzei.

Recurentul a mai menționat că instanțele de judecată abuziv au respins cererea reconvențională și cererea de anexare a probelor, ori acesta a avut intenția de a confirma că se află la evidența medicului narcolog ca consumator de xxxxx, încă din anul 2004 și actul juridic, la caz recipisa este viciată, ori acesta nu provine de la o persoană cu discernământ, fiindcă în momentul întocmirii recipisei consumase xxxxx împreună cu reclamantul.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 15 ianuarie 2019, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 21 ianuarie 2019, a expediat-o participanților la proces la data de 28 ianuarie 2019. (f.d.120)

Recursul declarat, la data de 11 martie 2019, de către Albert Revenco este în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Albert Revenco este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi

reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Albert Revenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Albert Revenco inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Albert Revenco, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas